

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ

**Тези доповідей
науково-практичної конференції
молодих учених, аспірантів і докторантів**

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ АГРОСФЕРИ

18–23 травня 2017 року

Біла Церква
2017

Затверджено вченою радою університету

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор, голова оргкомітету;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності, заступник
голови оргкомітету;

Варченко О.М., д-р екон. наук, директор ННІ економіки і бізнесу;

Шевченко А.О., канд. екон. наук, доцент;

Паска І.М., д-р екон. наук, декан економічного факультету;

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, голова НТТМ університету;

Хомяк Н.В., канд. екон. наук, координатор НТТМ факультету;

Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар.

Наукові пошуки молоді у третьому тисячолітті: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і докторантів «Стратегічні пріоритети розвитку агропродовольчого виробництва», 18–23 травня 2017 р. – Біла Церква, 2017. – 1 с.

До збірника увійшли матеріали наукових досліджень молодих вчених, аспірантів та докторантів з актуальних проблем розвитку агропродовольчого виробництва.

фінансова (за допомогою власних чи позичкових джерел), інформаційно-наукова (інтеграція науки і виробництва), регулюючо-стимулююча (провідна роль належить споживачам, які вимагають якісну техніку і за доступними цінами).

Ураховуючи світові тенденції вважаємо, що інновації у відтворювальному процесі сільськогосподарської техніки та її ефективному використанні повинні складатися із: підтримки екологічних технологій, що базуються на власних винаходах і розробках; організації спільної з іноземними учасниками розробки та виробництва сучасної техніки на основі вітчизняних та зарубіжних ліцензій; використання зарубіжного досвіду в напрямках, де не сформовано вітчизняного наукового доробку та інноваційного потенціалу.

УДК 336.22(477):005.44

ХОМОВИЙ С.М., канд. екон. наук

*Білоцерківський національний аграрний університет
2serik2@mail.ru*

ПОДАТКОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ДІЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН

Досягнення економічного розвитку будь-якої країни можливе тільки за умов ефективного державного регулювання із застосуванням податкових важелів у глобальних процесах економіки. За таких умов основне місце в забезпеченні економічного зростання відводиться податковій системі.

Аналізуючи передумови розвитку глобалізації, можемо зробити висновки про наявність як позитивних, так і негативних наслідків даного процесу. Проте однозначно можна стверджувати, що вигоди глобалізації розподіляються в світі дуже нерівномірно. Майже половина населення світу змушена жити менш ніж на 2 долара США на день, а 1,2 млрд. осіб Земної кулі існують менш ніж на 1 долар. Із загальної чисельності робочої сили в світі (приблизно 3 млрд. осіб) – 140 млн. трудящих взагалі не мають роботи [1].

Найбільш непередбачувані наслідки глобалізації відчують на собі менш розвинені країни світу. До таких країн належить і Україна.

Для аналізу оцінки результативності та рівня світової податкової гармонізації високорозвинутих країн ЄС та країн СНД пропонуємо використовувати якісні показники, такі як: наявність у групі країн єдиного податкового законодавства, встановлення єдиного кола платників, наявність чітко визначених принципів та механізму розрахунку бази оподаткування, наявність мінімального розміру податкової ставки, а також наявність узгодженої системи пільг. Рівень податкової гармонізації (за даними показниками) в країнах ЄС значно вищий, аніж у країнах СНД і Україні. Якщо дивитись на такі податки, як ПДВ та акцизи, то усі показники гармонізації в країнах ЄС виконані сповна, що ж стосується прибуткових податків (ПнП і ПДФО), то тут значно більше розбіжностей, які присутні як у країнах СНД, так і в ЄС. На відміну від податкових систем розвинутих країн сьогоднішня податкова система України, на наш погляд, виконує переважно лише фіскальну функцію, нехтуючи можливостями регулюючої та стимулюючої функцій.

Згідно з результатами нашого аналізу, на економічну динаміку в довгостроковій перспективі значний вплив сьогодні мають такі чинники, як: 1) накопичення та розповсюдження знань; 2) нагромадження людського капіталу; 3) рівень розвитку інститутів; 4) якість економічної політики держави та бюрократичного апарату.

Практичним підтвердженням зазначених пунктів є висока конкурентоспроможність таких країн як Фінляндія, Швеція і Данія. Незважаючи навіть на найвищий рівень оподаткування (Фінляндія – 45,9% від ВВП, Швеція – 50,6%, Данія – 48,9%), є лідерами з

розвитку соціального забезпечення своїх громадян [2].

Отже, глобальні світові тенденції змушують менш розвинені країни змінювати власні податкові системи, проте нині ми можемо спостерігати зростаючий розрив між існуючою структурою цих систем та сучасними глобалізаційними викликами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Швабій К.І. Вплив глобалізації на систему оподаткування та податкову політику України / К.І. Швабій // Стратегічні пріоритети. – 2009. – № 1. – С. 137-141.

2. Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) Statistics [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.oecd.org/tax/>. (Accessed 22.01.17).

УДК 336.2.

ЗАБОЛОТНИЙ В. С., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОПОДАТКУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ: СПЕЦРЕЖИМ ЧИ ЄДИНИЙ ПОДАТОК?

З 01.01.17 р. спеціальний режим оподаткування ПДВ для сільськогосподарських підприємств скасовано а всі сільськогосподарські підприємства — платники ПДВ перейшли на загальний порядок нарахування та сплати ПДВ. В нашому дослідженні ми подамо порівняльний аналіз спеціального режиму оподаткування та єдиного податку 3-ї та 4-ї групи.

До 01.01.2017р. позитивна різниця між сумою податкових зобов'язань звітного періоду та сумою податкового кредиту звітного періоду, визначена по окремих видах сільськогосподарських операцій, перераховувалась на спеціальні рахунки сільськогосподарських підприємств у різних частках залежно від виду продукції.

Таким чином сільськогосподарські підприємства мали в своєму розпорядженні додаткові оборотні кошти, які вони могли спрямовувати на закупівлю кормів для тварин, а також добрив, гербіцидів, пестицидів тощо. При цьому сільськогосподарські підприємства подавали до органів Державної податкової служби за місцем реєстрації дві декларації з ПДВ, одну за операціями з реалізації сільськогосподарської продукції, а іншу – за іншими операціями.

На, жаль цей механізм з 01.01.2017р. відмінено і на сьогодні сільськогосподарські підприємства змушені або переходити на загальну систему оподаткування, або ж реєструватися платником єдиного податку 3-ї чи 4-ї групи.

В 2017 році сільськогосподарські товаровиробники можуть сплату єдиного податку, перебуваючи у складі четвертої групи платників ЄП. Фактично цей податок замінив собою фіксований сільськогосподарський податок. Аналогічно до ФСП єдиний податок 4-ї групи сплачується з одиниці земельної площі. Ставки ЄП четвертої групи встановлено у відсотках від нормативної грошової оцінки землі.

Вимоги до с.-г. товаровиробників, які потрібно виконати для того, щоб сплачувати ЄП у складі четвертої групи, наведені у ст. 291 ПКУ.

Сільгосппідприємство може стати платником ЄП третьої групи за умови, що обсяг його річного доходу становить не більше 5 млн грн.

Об'єктом оподаткування для єдинників третьої групи є дохід, отриманий протягом звітного періоду. Мається на увазі будь-який дохід (включаючи дохід представництв, філій, відділень юрособи), отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій), матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ПК. При цьому ставки становлять (п. 293.3 ПК):